

TEKSTİL

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

15

AĞUSTOS

1969

YIL : 2

SAYI : 19

BİRLİKTE KUVVET DOĞAR..

Yapılan Olağanüstü Kongre İle

FEDERAL MENSUCAT İŞÇİLERİ SENDİKASI, SENDİKAMIZA İLTİHAK ETTİ

Alibeyköyü'nde kurulu bulunan Dimitri Finfinidis Branda Mensucat Fabrikasında 1968 yılında Federal Mensucat İşçileri Sendikası adında bir sendika kurulmuştur.

Sendikanın kuruluş sebebi Tekstil sendikasının gerektiği şekilde işçilerle ilgilenmemesidir.

İşçiler topluca Tekstil'ten istifa etmişler ve toplu iş sözleşme yetkisini de federal sendika almıştı.

Genç ve tecrübesiz işçilerin kurmuş olduğu bu işyeri sendikasında ki birtakım direnme hareketleri sonucu işyerinden 120 işçi çıkarılmıştı.

Uzun zamandan beri sendikamızın yetkilileri ile temas halinde olan Federal Sendikanın yöneticileri ile yapılan anlaşma 10 Ağustos günü meyvasını vermiş ve Federal Mensucat İşçileri Sendikası yaptığı olağanüstü kongre ile sendikamıza katılarak kendisini feshetmiştir.

Böylece sendikamızın Dimitri Finfinidis ile Mersini Finfinidis firmalarında toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkisi olmuş bulunuyor.

İşyerinde çalışan işçiler bu hareketten sonra topluca sendikamıza üye olarak bizi desteklediklerini fiilen isbat etmişlerdir.

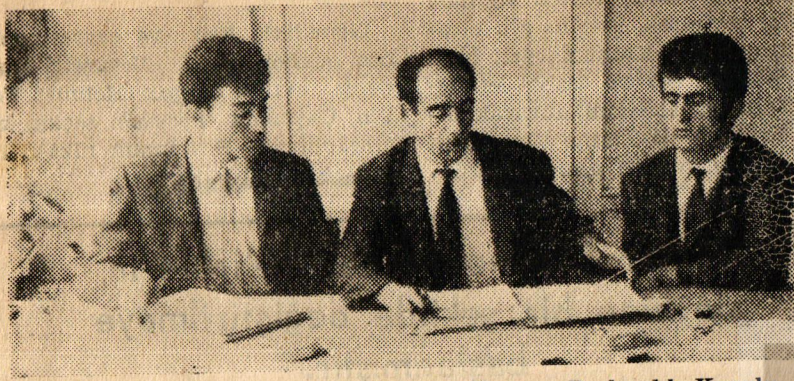
İşyerinde toplu iş sözleşmesini yapmak için davet yapılmış ve top

Sendikamıza kalıtıma kararının verildiği kongreyi izleyen bir grup.

Müfettiş, Hakkı Özbal verilen karar üzerine işçilere teşekkür ediyor.

lantılara başlanmıştır. Önümüzdeki günlerde toplu iş sözleşmesinin müzakereleri hakkında daha geniş izahat verilecektir.

Kongre Başkanlık Kurulu

Minion ve Dantel Örmeye Durum İyiyeye Gidiyor

Geçen sayılarımızda bildirdiğimiz bu iki işyerindeki müzakereler «tatlı-sert» bir biçimde halen devam etmektedir.

Ücret zamları ile ikramiye konusu hariç, diğer konularda bir anlaşma zemini bulunmuştur. Halen bu iki konu hakkında müzakereler devam etmektedir.

Baş yazı

Rıza GÜVEN

Türk Sendikacıları Üstünde Siyah Bulutlar Dolaşıyor

Geçtiğimiz ayın son günü Silâhtarğa Türk Demir Döküm Fabrikasında çalışan 2300 işçinin topluca işlerini bırakarak fabrikayı işgal ettiklerini gazete lerde okuduk. Söylendiğine göre üyesi buldukları Çelik İş Sendikası emeklerini çok ucuza satmıştı işverene.

Toplu iş sözleşmesi ile verilmesi kabul edilen bir kaç kuruş zamma karşı, işçilerin primleri kesilmişti fazlasıyla. Sözde işçi sendikası, işverene sömürsünü kolaylaştırmıştı akdettiği sözleşme ile. İçin için kaynayan toplumu sindirmek için kanunen 8 temsilci göstermek hakkı olan taraf sendika hepsi işveren vekili durumunda olan 45 sendika temsilcisini kol gezdiriyordu i- çerde. Kazan böyle kaynıyordu

(Devamı 4. sayfada)

İşçilerin Mahkemelerde Süründürüldüklerine Dair Yayınımız Yankı Uyandırdı

Adalet Bakanlığı İş Mahkemeleri Konusuyla İlgilenildiğini Bildirdi

BİZİM ARAŞTIRMAMIZDA 13. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİNDEKİ DERDEST DAVANIN 3281 OLDUĞUNU BİLDİRMİŞTİK. OYSA ANILAN MAHKEMENİN VERDİĞİ BİLGİYE GÖRE O MAHKEMEDEKİ DAVA ADEDİ 3720 DİR!. KONUNUN YANKILARI DEVAM EDİYOR...

Geçen sayımızda İstanbul'daki İş Mahkemelerinin durumuna değinilmiş ve bununla ilgili olarak yapılan araştırma sonuçları ile Adalet Bakanlığına başvurulduğunu belirtmiştik. Adalet Bakanlığına vaki müracaatımız ve konu ile ilgili olarak yaptığımız yayın yankı

uyandırmış ve Adalet Bakanlığı kasi Başkanlığına tebliğini rica ederim.» durumu tahkik için İstanbul C. Savcılığına talimat göndermiştir.

Bakanlığın talimatı şöyledir: «İstanbul Cumhuriyet Savcılığına :

1 - İstanbul İş Mahkemelerine, 1969 yılına devredilen iş ile 1969 iptidasından 1.8.1969 tarihine kadar gelen ve 1969 da çıkarılan iş miktarlarının bir cetvel halinde ç kartılarak gönderilmesinin,

2 - İş mahkemeleri hakkındaki taleplerinin incelenmekte bulunun 30.7.1969 gün ve 2/981 yazıları na cevaben, Tekstil İşçileri Sendi-

Öte yandan konu ile ilgili olarak İst. 13. Asliye (İş) Hukuk Mahkemesi 11.8.1969 gün ve 969/123 sayılı yazıları ile 1.8.1969 tarihinde mahkemelerindeki derdest dâva miktarının 3720 tane olduğunu bildirmiştir.

Sendikamız mesele ile ciddi olarak ilgilenmektedir. İstanbul'daki iş dâvaları sorunu olumlu yolda sonuçlanmadığı takdirde Anayasa çerçevesi içinde her türlü direniş geçilecek ve kamuoyuna ilginç açıklamalarda bulunulacaktır.

Genel Başkan Güven Demir Döküm işgali ile ilgili bildiri yayınladı :

“İşgalin Sorumlusu İşveren ile Çelik İş'tir”

Geçen hafta Silâhtar'da kurulu Demir-Döküm Fabrikasındaki işçiler işverenin kendilerine sendikalar özgürlük taşımadıkları ve sarı Çelik-İş Sendikasına zorla üye yapmaya çalıştığı gerekçesiyle işyerini işgal etmişlerdir.

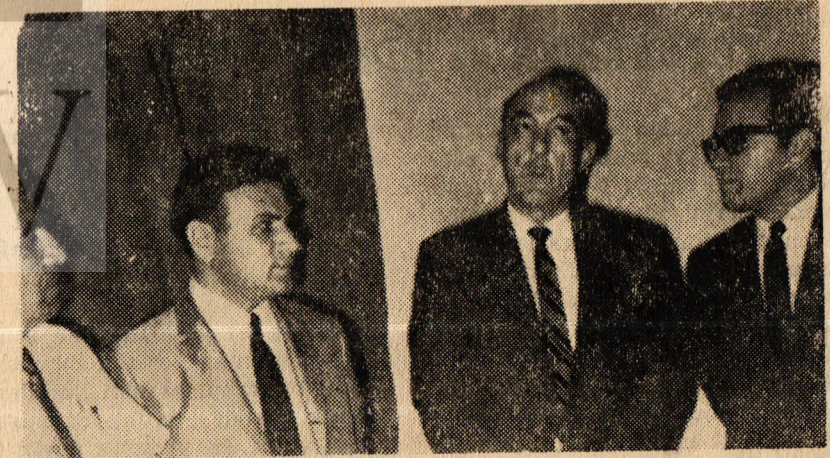
Yapılan açıklamalara göre, işveren Maden-İş Sendikasına üye olan işçilere çeşitli baskılar yapmış ve bu ara Çelik-İş'ten istifa eden işçilere asgari ücret statüsünü uy-

gulamamıştır. 5-6.00 kadar işverene yakın olup Çelik-İşte kalan işçilere asgari ücreti uygulamamış ve böylece işçiler arasında kasten bölücülük yapmıştır. İşçiler bu durum karşısında fabrikayı işgal etmişlerdir.

Beş gün süren işgal sırasında her hangi bir olay çıkmamış, ancak beşinci günün gecesinde toplum po

(Devamı 4. sayfada)

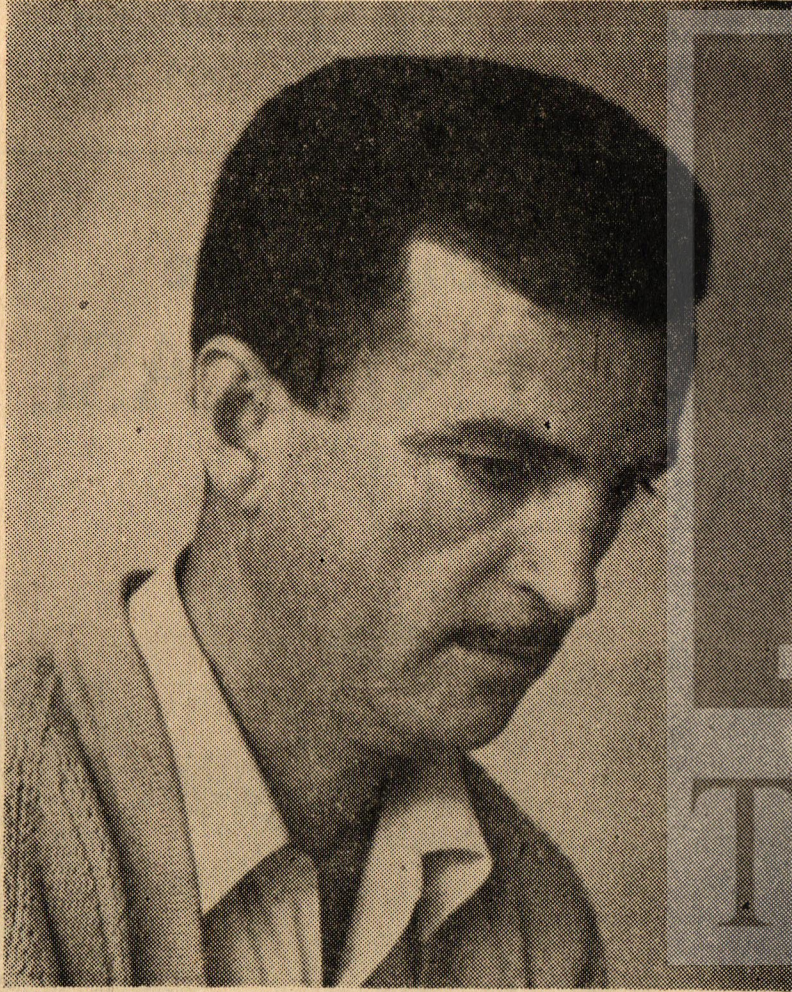
Amerikan İşçi Ataşesi Sendikamızı Ziyaret Etti

Mr. Aisley yöneticilerimizle.

Yazısı 4. sayfada

Yöneticilerimizin Bilmediğiniz Yanları

Topkapı Şubemizin enerjik Başkanı Salih Kondal

Salih Kondal

1926 yılında Kırklareli'nde doğdu. İlk ve orta okulu orada bitirdi. Daha kendisi beşinci sınıf öğrencisi iken babasını kaybetti. Ve bu olayla birlikte çalışma hayatına atılmak zorunda kaldı. Ortaokula devam ederken gazete satıcılığı yaparak annesine ve kendisinden küçük iki kardeşine baktı. 1941 yılında İstanbul'a göç etmek zorundaydı. Bu yıldan itibaren İstanbul'da yaşamaya başladı.

1956 da yapılan kongrede Sendikamızın Yedikule Şube Yönetim Kurulu'na seçildi. Yönetim Kurulu kendisini sekreter olarak görevlendirdi. Bu görevi iki dönem devam etti. Bilâhare aynı şubenin başkanlığına getirildi. O günlerde amatör sendikacılık yapılmaktaydı. 1960 Devrimini müteakip fabrikada arkadaşları ile birlikte ücret konusunun

tür. Bana göre sendikacılık işçi ile işveren arasında bir köprüdür. Ancak bu köprüden geçerken çok dikkatli olmak lâzımdır! İşçi sınıfına hizmet aşkını unutan kimse bu köprüden kolay kolay geçemez. Geçse bile bu geçişi başarılı olamaz. Bugün Türkiye'de korkunç bir sendika enflasyonu vardır. Herkes hemen hemen aynı meseleden şikâyetçidir, fakat kimse buna bir çözüm yolu aramaz. Bence yasalar bir işkolunda tek sendika kurulmasına cevaz verir biçimde yapılmalıdır. Bu olmazsa bugünkü sendika enflasyonunun önüne geçilemez.

Bu arada kendisine bir soru daha sorduk:

«Bir işkolunda tek sendika kurulursa bu bir bakıma diktacılık olmaz mı? Yöneticileri kimler denetleyecek? Bugünkü aşırılık bir yana, bir işkolundaki sendikalar bir bakıma birbirlerini denetlemiş olmuyorlar mı?»

«Sendikaların denetlenmesi üyeleri tarafından yapılmalıdır. Bunun için de sendikaların tüzükleri açık ve demokratik olmalıdır. Seçim cambazlıkları ile sendikaların başında kaydıhayat şartıyla kalma ya son verilmelidir. Böyle olunca hiçbir sendika yöneticisi diktaca hareket edemez. İşçi sınıfına hizmet yolundan sapamaz. Eder, yahut saparsa işçiler derhal müdahale edecek ve yönetimi ellerine geçireceklerdir. İşkolunda tek sendikalar güçlü sendikalardır. İşverenlere karşı her bakımdan güçlü olan sendikamızın yapamıyacağı bir şey yoktur.

«Türkiye'deki sendikal uygulamaya dikkate alınırsa sendikacılık toplu sözleşme yapmak şeklinde gözüküyor. Ne dersiniz?»

«Toplu sözleşme yapmak elbet teki sendikaların temel görevlerinden biridir. Ancak, sendikacılık hiç bir zaman tamamen sözleşme yapmak mekanizması değildir. Strateji işçi sınıfının uyandırılıp, gerçek iktidarına ulaştırılmasıdır. Bu böyle olunca da ilk akla gelen, işçilerin eğitimi sorunudur. Sendikalar

ONBEŞ GÜNDE BİR

— bahir ersoy —

İşgalin Düşündürdükleri

Demir Döküm Fabrikası işçileri fabrikayı işgal ettiler. Hareketin nedeni çalışanların insanlıklarının, insan haklarından nasiplenme savaşlarının gerçek anlamının kavranmamış olmasında toplanıyor. İşveren, idare edenler, başka çevreler için de bu böyledir. Bazı kişiler satın alınabilir. Ama kitleler açık bas kısı altında ömür boyu sakin tutulamaz. Hak duygusu ölümsüz olan kişileri şahlandırır. Kendini güçlü sananların saklanacak delik aradıkları görülür. Tarih bu acı gerçeklerin destanları ile doludur.

Atmışüç Polis memuru ile Ondört işçinin yaralanmasına tanık olduğumuz Demir Döküm işçilerinin işgalleri bizi memleket sorunları ile bir kere daha yüzyüze getirmiş oluyor:

a) Bir münasebetin sadece kanun sınırlarında belgelendirilmesi toplumu huzura kavuşturmaya yeterli değildir. Belge gerçeklere cevap verecek yetenekte olmalıdır. İşverenlerle işçi sendikalarının işçiler adına münasebetlerini düzenlerken en küçük dikkatsizlikleri veya maksatlı hareketleri kitle çarkını haksızlığı ezme istikâmetinde harekete geçirir. Bundan memleket zarar görür. En azından huzur bozulur. Veya huzursuzluk devam eder.

b) Polis huzur sebebidir. Görevi hakkı ve kanunu hak kilmaktır. Eğer haksızlığın muhafızı haline düşerse itibarı zedelenir. Vatandaş kanunsuzluklar karşısında ona sığınacağı yerde onda kendini ezenlerin ürpertisini duyar. Polise istemiyerek saldırır. Poliskoruyacağı kişiye vatandaş da koruyucusuna saldırır hale gelir. Böyle bir ortamda kişiler kendi kendilerini korumak zorunda kalırlar. O takdirde bu topluma ilkel toplum damgası vurulur. Modern devlet anlamını kaybeder.

Demir Döküm Fabrikası işçilerinin işgallerinin sonucu şimdilik bu açıdan değerlendirilirse çok düşündürücüdür.

Toplum Adamı Toplumunu tanımalıdır. Millet millet olmak vasfını beceriksizlerin acemi yönetimi ile zedeletmeye tahammül edemez. İlgililer bunu böylece bileler.

Demokrasi güzel şey.

Maden - İş Sendikası Başkan Vekili Öldürüldü

Maden işçileri Sendikası'nın Genel Başkanı Vekili Mehmet Tokin'in arkasından ateş etmişse de i-

da bırakmak mecburiyetinde kaldı. İstanbulda Kapalıçarşıda haftalık bir lira ile ayakkabı mağazasını da tezgâhtarlık yaptı. Üç yıl burada çalıştı. 1945 de Bakırköy Bez fabrikasına 18 kuruş ücretle yedek dokumacı olarak işe başladı. İlk tekstil işçiliğinin başladığı bu fabrikada bir yıl çalıştı ve bu sırada askerlik görevine başladı. Askerlik dönüşü Mahmutpaşa'da bir iki yerinde dokumacı olarak çalıştı. Daha sonra 1948 yılı bitiminde Kürkçü Handaki Gabriel Gavriyel-oğlu Kordelâ Fabrikasına girdi. Bilâhare Yedikule'deki yerine taşınan bu fabrikada tam 17 yıl dokumacı ve usta olarak çalışmaya devam etti. 1950 yılında Silivrikapıda kurulan Silivrikapı Tekstil İşçileri Sendikasına bütün arkadaşlarıyla birlikte üye oldu. 1951 de Eyüp Mensucat İşçileri Sendikası ve daha sonra da onunla birleşen İstanbul Tekstil Sendikasına geçti.

«İş intiharı çıkardı. Kondal'ın bu hareketi İşverenin gözünden kaçmadı ve kendisinin işine bu sebepten dolayı son verdi. Kondal'ın bu durumunu Sendika İl Hakem Kuruluna intikal ettirdi. Sekiz ay kadar açıkta işsiz dolaşan Kondal'ı İl Hakem Kurulu işine iade etti. Bu suretle açıkta geçen sürelerin ücretini alarak işine döndü.

Kondal 1958 yılında Sendikanın Genel Merkez Yönetim Kuruluna seçildi. Bu görevi 1965 yılı Teksif büyük kongresine kadar devam etti. Bundan sonra malum olaylar meydana geldi. Teksif'in parçalanması ile kurulan Sendikamıza bağlı kaldı. 1967 yılında sendikamızın Topkapı Şubesi başkanlığına getirildi. İki dönemden beri bu görevi sürmektedir..

Kendisine diğer yöneticilere olduğu gibi şu sorularımızı yönelttik: .. Sizde sendikacılık nedir?

«Sendika bence işçi sınıfına hizmet amacı ile kurulan bir örgüt-

egitime, ama sınıfsal eğitime önem vermek durumundadırlar. Gerçekten de sendikalar yasasında bir eğitim fonu sözkonusudur. Ne var ki sarı sendikaların çoğu bu görevi tamamen «yasa gereği» yerine getirmekte dirler. Yani kanunun istediği para harcanmakta, fakat işçiye birşey vermemektedir. Biz buna şiddetle karşıyız. İşçinin parası işçinin eğitimine harcanmalıdır. Dürüst sendikacılık budur.

Sonra sendikacı daima kelle koltukta olmalıdır. Korkmamalıdır. Hak kendiliğinden doğmaz. Bunun için mücadele gerekir. Bugün yeryüzündeki tüm toplumların düzeni sınıf mücadelesinin aynasını yansıtır. Hangi düzen ileri gitmişse orada mutlaka işçi sınıfının mücadele si vardır. Bizim bugünkü çapraz düzenimiz de mücadelesizliğimizin ta bii bir sonucudur. Korkunun ecele faydası olmaz. Sendikacı her türlü tehlikeyi göze alıp savaşmak zorundadır.»

HUKUK KÖSESİ

TUTUKLAMA ve ADLİ KOVUŞTURMA

Kanunlar, ülkeyi kim, hangi sınıflar ve menfaat grupları idare ediyorsa, onların veya o sınıfların menfaatlerini gözeterek hazırlanır daha çok. Yani kanun dediğimiz zaman aklımıza bir nizam, düzen gelecek. Ama bu düzeni kim tesbit edecek? Zengin sınıf veya kapitalist sınıf iktidarda ise o sınıfın temsilcileri tesbit edecek, yok eğer işçi sınıfı iktidarda ise onun temsilcileri tesbit edecekler bu düzeni ve onun kanunlarını. İnsanlar, eskiden beri yazılı kanunlarla yönetil-

memişlerdir. Eski devirlerde, insanlar kendi aralarında geleneklerle ve dini kurallarla yaşamışlar ve kanunlarla, dini kurallar birbiri ile karışık ve aynı şeyler olarak kabul edilmişlerdir. İnsan toplulukları ancak sınıflara ayrıldıktan sonra ve ilk devlet ortaya çıktıktan sonra yazılı kanunlar ortaya çıkmıştır. Fakat bu kanunlar dini kurallarla karışık şekilde tatbik edilmiştir. Daha sonra, 18. yüzyılda devlet yönetimini burjuva sınıfı el koyduktan sonra bildiğimiz kanun anlayı-

şı ve tatbikatı ortaya çıkmış ve devlet ve din işleri birbirinden ayrılmıştır. Bu bin yıla yakın süren ortaçağ dediğimiz süre içinde din ve hukuk kuralları birbirinden ayrı geldi. Bugün bile, halâ ortaçağ şartları içinde yaşayan bazı islâm devletlerinde şeriat kanunu, yâni dini ve hukukî kurallar bir arada yaşamaktadır. Şimdi, bu girişi yaptığımız sonra hukukun kaç dala ayrıldığını görelim. Hukuk ilk önce kamu hukuku yâni, devlet yönetimi ile ilgili hukuk ve hususi hukuk yani vatandaşlar arasındaki münasebetleri düzenleyen hukuk olarak ikiye ayrılır. Kamu hukuku da, idare hukuku ve ceza hukuku gibi dallara ayrılır. Hususi hukuk ise, Medenî Hukuk, Ticaret Hukuku (tüccarların birbirleri ile alışverişleri ile ilgilidir), ve bir de iş hukuku vardır ki, bu da işçilerin işverenlerle olan ihtilâflarına bakar. Mahkemeler de Asliye ve Sulh mahkemeleri, Ticaret mahkemeleri ve Ceza mahkemeleri, iş mahkeme-

Devamı 3. sayfada

iki meçhul şahıs tarafından tabanca vurularak öldürülmüştür.

Gece kahveden Çaycuma'daki evine gitmekte olan 49 yaşındaki sendikacıyı evinin hemen yanında iki kişi çevirerek, üzerine altı el ateş etmişlerdir. Kurşunlardan hepsi, Mehmet Tekin'e isabet etmiştir. Tabanca seslerini duyarak dışarı fırlayan eşi Emine kocasının belinden tabancayı alarak katille-

sabet ettirememiştir. Mehmet Tekin'i kimlerin öldürdüğü henüz anlaşılamamıştır.

MEHMET TEKİN

KİMDİR?

Genellikle Ege ve çevresindeki özel madenlerde, «Nezaretçi madenci» olarak çalışan Mehmet Tekin, Çaycuma ilçesinin seçkin bir ailesindedir Biri imam nikâhı ile Devamı 3. sayfada

Tasarruf Bonoları dar gelirlilerin aleyhine bir şekilde değiştirilmeye başlanmıştır.

HÜDAVERDİ TALAY

Malûmunuz olduğu üzere Hükümetin aldığı karar gereğince, Maliye Bakanlığı tarafından tasarruf bonoları değiştirilmektedir. Görünüşte maksat gayet masumane, fakat, biraz düşündükçe insan altında yatan gerçekleri görmekteyiz.

Bonolar ilk çıkarıldığı zaman, dar gelirli vatandaşları tasarrufa sevk etmek, elde edilecek para ile de yeni yatırımlar yapıp iş sahaları açmak gibi gayet hoş görünen şeyler içindi. Tabii bu hoş şeyler halkını tanımayanların görüşü idi. Nitekim geçiminden âciz olan işçi kardeşlerimiz bu bonoları % 70, % 80 eksisine paraya tahvil ettiler ve ortaya bir vurguncu milyonlar çetesi daha çıkmış oldu. Bütün imkânsızlıklara rağmen hâlâ bonolarını üç kâğıtçılara kaptırmayanlar içinde Hükümet gayet iyi bir senaryo hazırladı. Ellerindeki bonoların kaynağını belli eden bono sahibi kişilere kendi bonolarını değiştirmek için, 1.8.1969 dan itibaren altı ay gibi kısa bir zaman, dar gelirli vatandaşlardan % 70, % 80 eksik para ödiyerek bono ticareti yapanlara % 40 vergili bir senelik bir müddet tanıdılar. Kendi bonosunu bu altı ay içinde değiştirmeyenler de, bir senelik zamandan faydalanıp, % 40 vergili değiştirme hakkı veriyorlar. Sevsinler böyle kararları!

Altı aylık müddet içinde çok mahdut sayıdaki bono sahibi, bonosunu değiştirebilecektir. Geri kalan, halen kendileri bile ne yapacağını bilmiyen vergi dairesindeki memurlar tarafından git gel hikâyesinden bizar edilip, hükümete hibe edercesine değiştirilmekten vaz geçirilecekler kimisi de işinden izin alamamak veya gerektiği bilgiyi beyannamelere dolduramamaktan yoksun olduğu için değiştiremeyecek, böylece hükümet taahhüt ettiği bir senedi ödemekten kaçınan, bunu ödememek için bir takım ayak oyunları ile halkı bezdiren protestoya uğramış tüccardan farkı kalmıyacaktır.

Oyun bu kadar basit iken, hâlâ bu bono değişiminin bile, halkın yararına olduğunu iddia eden yetkililere insanın gülesi geliyor. Biz sendika olarak iş yerlerine yaptığımız tamim ile üyelerimizin bonolarının toptan işyerlerinde değiştirilmesini temine çalışmaktayız. Böylece hiç olmazsa üyelerimizi bu hengâmede yara almadan kurtarmaya çalışacağız. Darısı diğer işçi kardeşlerimizin başına.

Maden - İş Sendikası Başkan Vekili Öldürüldü

Baştarafı 2. sayfada

olmak üzere iki karısı bulunan Tekin'in biri Çaycuma'da, diğeri de Bakacak'da olmak üzere iki evi vardır. Kendisini yakından tanıyanlar, içkiye ve kadına çok düşkün olduğunu söyleyerek, «Yazları kazandığı 30 - 40 bin lirayı, kışları son kuruşuna kadar yerdı.» demişlerdir.

Cemiyetlerde etkili ve çevresini kendisine kısa zamanda bağlaması

nı bilen, iki yıldır da sendikacılığa başlayan Mehmet Tekin, Türkiye Maden İşçileri Sendikasının altı ay önce yapılan kongresinde ittifakla yakın bir çoğunlukla Genel Başkan vekilliğine seçilmiştir.

Mehmet Tekin'in neden öldürüldüğü anlaşılacakla beraber ilgililer, biri sendikal rekabet, öbürü kadın veya para meselesi olmak üzere iki ihtimal üzerinde durmaktadır.

HUKUK KÖŞESİ

Baştarafı 2. Sayfada

leri olarak ayrılırlar. Bir de bu mahkemeleri hepsinin üstünde Yar gitay vardır ki, mahkemelerin verdikleri kararların haklı olup olmadıklarını inceler ve karar verir.

Adliye mekanizmasını böylece gördükten sonra, şimdi tutuklama ve kovuşturma işleri kanuna göre nasıl yapılır onu görelim kısaca. Böylece idare eden sınıf ile emekçi sınıflar arasında ülkemizde cereyan eden mücadele içinde her an karşılaşabileceğimiz haksız muamelelere maruz kalmamak için ve haklarımızı kanun çerçevesinde savunmak ve bilmek için bilmemiz gerekli şeyleri görelim. Anayasanın 30 uncu maddesi, bir vatandaşın ancak hakim kararı ile tutuklanabileceği ve karakola götürülebileceğini söyler. Yakalanan veya tutuklanan kimseye bunun sebebi bildirilecek ve en geç 24 saat içinde hak kim önüne çıkarılacaktır. Yine anayasanın 15 inci maddesine göre kimseye işkence ve eziyet yapılamaz, kimsenin üstü, özel eşyası yetkili mercinin yazılı emri olmaksızın aranmaz. Kimsenin evine, hali

dildiği takdirde bu muameleyle uğrayan kimsenin uğradığı zararlar devlet tazmin etmek zorundadır. Yani kısaca, hakimin emri olmadıkça, hiç kimse bizi alıp karakola götüremez, sorguya çekemez, evimize girip eşyalarımızı arayamaz. Böyle bir durumla karşılaştığımız zaman, derhal kanunu hatırlatıp, bu haksızlığa direnmemiz gerekir. Bir işçi olarak hakkımızı aramak ve kanunları tatbik ettirmek görevimizdir.

**TEKSTİL İŞÇİLERİ
SENDİKASI ADINA**

**İMTİYAZ SAHİBİ :
R I Z A G Ü V E N**

**SORUMLU YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ :**

B A H İ R E R S O Y

Yönetim yeri : Babıâli Cad.
Sihhiye Apt. Kat 3, D. 8.

Cağaloğlu
İ S T A N B U L

Telefon : 27 67 82

Dizgi baskı : SİLE Matbaası

**ŞU HALLERİNE
Bİ BAK
ALLAHINI
SEVERSEN**

Şu hallerine bi bakın... Dinini, imanını seversen... Şu hallerine bi bakın da kararınızı ondan sonra verin... Yapılanları hiç akıl alır, sır erer mi? Şu olup bitenlere bi bakın... Tanrı aşkına... Tuh ne günlere kaldık!...

İşçinin gözü dizden yukarı kaymaya başladı mı, derhal emniyet ve güvenlik adına ne varsa seferber edilir. Tozlanmış, küflenmiş kanun maddeleri hemen raftan indirilir. Savcılar gayrete getirilir. Şu hale bi bakın Allahınızı severseniz...

Demir Döküm'ü işçiler işgal etmişler... İşgal da suç sayılmıyormuş hani... Bu memleketin düzeni de böyle!... Beğenmeyen varsa «sınır kapıları açıktır»!

Durup dururken adamın anasına, avradına sövüyorsun... Bi de peşinden kıpırdarsan, ağzını açarsan diye de vekiştiriyorsun. Sanki karşıdaki mumya, yahut da cansız heykel. (Son günlerde heykelin canlısı da görülmeye başladığı için böyle yazdık; dilbilgisizliğe verilmesin!)

Şimdi aynı şeyi, yani işgali onlar da yaptı... Hem de ne işgal... Polis nezaretinde çilingirciye iş gördürdüler. Çilingirci de şanslı mı şanslı, gazetelerde boy boy fotoğrafları çıktı... Öylesine de ciddi ki... Bütün bunlar kendi aralarındaki boğuşma. İktidar deyip de sıkı bir kale sanmayın sakın. Somunlarda yalama başladı!. Biri Orman Genel Müdürlüğünü görevinden alıyor, öbürü buna Orman Bakanlığı kurmakla karşılık veriyor. Bu kez ilki istifa dilekçesini veriyor. İkincisi de elini... Yani beyler, efendiler bizim ülkemizde kaşla göz arasında bakanlık kurmak da mümkün... Canım şu bizim halimize bakan olduktan sonra, kur kurabildiğin kadar bakanlık, neye yarar? Kurulmuşlardan ne gördük? Hem bu sonuncusu politikacılıkta bile işe yaramadı... Yani kuranlar muhalefete ya da seçmenlere karşı «biz Orman Bakanlığı da kurduk» diyemedi bile... Ne tuhaf!... Hem nereden diyecekler? Bu işi tamamen Tarım Bakanına karşı kurdular... İşe bakın siz!...

Canım nelerden sözediyoruz biz de... İşsizler için karga avcılığı varken. Sözde «tarafsız» mış yeni seçim Adalet Bakanı... Daha göreve başladığı ilk gün bastı fetvayı. «İşsizler para ile karga avlasınlar» dedi... Bu benim çok mu çok hoşuma gitti. Oturup bir de hesap yaptım: Türkiye'de en azından şöyle bir beş milyon kadar işsiz var. Hepsi de günde bir karga avlasa eder 5 milyon karga... Asgari ücret 19,50 liradan bir günde karga avı için Devletin ödeyeceği para 97 milyon 500 bin liradır... Hey be. Buna hesap derler işte. Bir memleketin bütçesini, ekonomik durumunu, işsiz ve karga vaziyetini ve bakanlık meselesini toptan ortaya koyan hesap... Yakında Asya ülkelerinden işçi teklifleri alırız sağlama. Kaliteli karga avcılarını bu kez de Doğu'ya süreriz. Memleket dediğin böyle olur.. Ve böyle kalkınır yüzükoyun yatan milyonlar...

Ve siz işçi ve işsiz kardeşlerim... 12 Ekimde kimlere oy vereceğinizi biliyor musunuz?

Kâni Şengül

Arasıra

Demir - Döküm Olayları

Hüseyin AKDUMAN

Silâhtarğa'daki Demir-Döküm Fabrikasında direnen işçilerin üzerine gece sabaha karşı toplum polisi saldırdı. Bombalar, coplar ve kalkanlar parıldadı ve fabrikanın önü harp meydanına döndürüldü.

Neden saldırı, neden direniş? Bunlar hukuksal tartışma kaldıran konular. Amma bir işçinin tazminatını vermeyen bir işverene karşı çıkmıyan ve ondan zorla işinin hakkını almayan toplum polisi neden en küçük bir kanunsuz davranış işçiden gelirse bombaya, copla ve kalkana sarılmakta işçilerin karşısına çıkmaktadır?

O işçiler ki devlete en fazla vergiyi verirler ve onların verdiği vergilerle belini doğrultan bütçeden toplum polisleri ile onları işçilerin üzerine saldırtan âmirleri ve yetkililer maaş alırlar.

Ülkemizde bir eşitlik ve adaletsizlik devam etmektedir. Kanunları tanımayan işverenlere bir şey yok. Tepki işçiden gelirse işverenin davetine lüzum kalmadan toplum polisi hazır ve nazır. Neden? Toplum polisi kimin polisidir? İşçilerin de içinde bulunduğu tüm ulusun mu, yoksa yalnız işverenlerin mi?

Toplumsal olayların üzerine bombalarla coplarla gidilmemelidir. Eğer gidilmeye devam edilecekse dünya işçilerinin mücadelesinin okunmasını tavsiye ederiz. Okumak zahmetine katlanacak olanlar orada şunları bulacaklardır:

Batıda sermaye sahipleri işyerlerinde sarı sendikalar kurmuş ve işçilere hâkim olarak, haklı grevleri kırmak için Pinkertonlar gibi çeşitli özel ve resmî polisleri kullanmışlardır. Amma işçiler hep galip gelmişlerdir, uzun vadede.

Ülkemizde istiklâl Savaşından sonra bir çok kanunlar başka ülkelerden alınmıştır. Demokratik ülkelerden alınan bir çok ileri kanun maddeleri ile Anayasamızın bir kısım maddeleri henüz tam olarak tatbik edilmemekte fakat faşist İtalya'dan alınan Ceza Kanunundaki 141 ve 142 nci maddeler en sıkı şekilde tatbik edilmektedir.

CHP nin Genel Sekreteri Sayın Bülent Ecevit'in bütün yalarının üzerinde bir de doğa yasası vardır, sözünün karşısında olan bir takım siyaset cambazlarına bu deyim çok yerinde ve haklı olduğunu hatırlatırım.

Bu gayri âdil düzen mutlaka değişmeli, haksız olan işçinin karşısına çıkarılan toplum polisleri kanunsuzluk yapan zenginlere de aynı şiddetle cop sallamalı ve bomba atmalıdır. Ki sömürü ortadan kaldırılsın ve işçilerin haklı direnme sebebi olmasın.

Sömürücüler kanunları tatbik etmeyecek, onlara bir şey yok, işçiler kanunsuzluklara karşı direnecek, gelsin bombalar, coplar... Ohh ne âlâ, ne âlâ...

Kanun önünde eşitlik varsa kanunsuzlukta da COP ve BOMBA aynı eşitlikte kullanılsın. Ha ne dersiniz?

Çeşit Mensucatta Durum Nazik

Safra köyünde kurulu Çeşit Mensucat işyeri ile toplu iş sözleşme müzakerelerine devam edilmiş ve işverenler hammadde yokluğu sebebiyle dört aydır çalışmadıklarını ve daha bir müddet çalışmaya imkân bulamayacaklarını, bu nedenle yüksek bir zam vermelerinin mümkün olmadığını açık açık bildirdiler.

Son durumu işyerindeki üyelerimize Müfettiş Hüseyin Akduman ile Şube Başkanı Mülâyim Güdücü

Çeşit Mensucat temsilcileri yöneticilerimizle görüşüyor.

anlattılar. Genel Merkez Yönetim Kuruluna da gerekli bilgi verilmiştir.

Durumu hakkında henüz bir şey söylemek için vakit erken. Bir u-

yuşmazlığın çıkması muhtemel gibi gözüküyor.

Gelecek sayımızda ayrıntılı bilgi verilecektir.

EKONOMİ SORUNLARI

SINIF NEDİR ?

Topluluk içinde yaşayan insanlar tarihin belli bir döneminde sınıflaşmışlardır. Bu sınıflaşma nasıl olmuş o ayrı bir mesele. Ama madem ki sınıflı bir toplum içinde yaşıyoruz ve günlük hayatımızda sınıflı bir düzen içinde bulunduğumuzu görüyoruz, o halde hangi sınıfa mensup olduğumuzu da bilmek ve siyasi ve ekonomik mücadelelerimizi ona göre yapmak zorundayız. Sınıflar, içinde buldukları toplum da işgal ettikleri mevki ile, istihsal vasıtaları (yani makine, toprak, ham madde gibi) şeylerle aralarında ki ilişkilere ve günlük çalışmalarla elde edilen gelirlerden pay alma durumuna ve usulüne göre birbirinden ayrılan insan gruplarıdır. Aynı sınıfa mensup olan kişiler, aşağı yukarı aynı eğitimden geçen, bir birine benzer şeylerden zevk alan, yaşayışları, duyguları birbirine

benzer olan insanlardır. Meselâ, işçilerin içinden yüksek tahsil yapanlar çok nadir çıkar, halbuki burjuva sınıfı dediğimiz işverenler ve onların yakınları olan idarecilerin çoğu tahsil görmüş kişilerdir. Köylü ve işçilerin yaşayış şekilleri ve burjuva sınıfının yaşayış şekilleri de malûm! Fabrikanın halvet gibi ve gürültülü atelyelerinde çalışan işçilerin duyguları ve düşünceleri ile, serin deniz kenarında vis kisini yudumlayan burjuvanın duyguları ve düşünceleri arasında dağlar kadar fark vardır. Bütün bu misalleri çoğaltabiliriz, zaten her gün bunları görüyoruz.

Öyle ise, bize memlekette sınıflar yok, hepimiz biriz dedikleri zaman, sınıflar vardır ve biz Türk işçi sınıfıyız, işverenler ve yöneticiler de Türk burjuva sınıfındadırlar şeklinde cevaplandırmak gerekir. İlk çağlarda esas iki ana sınıf vardı: Köleler ve köle sahipleri. Yani köylüler de köle sınıfına giri-

yordu. Zamanımızdaki kapitalist toplumlarda yani ülkemizin içinde bulunduğu toplumda da esas iki sınıf vardı: Köleler ve köle sahipleri. Bunlar arasında bir de, kim iktidarda ise ona hizmet eden orta tabaka, yani memurlar vardır.

İşte asıl mücadele bütün bu sınıflar arasında geçmektedir dünyada.

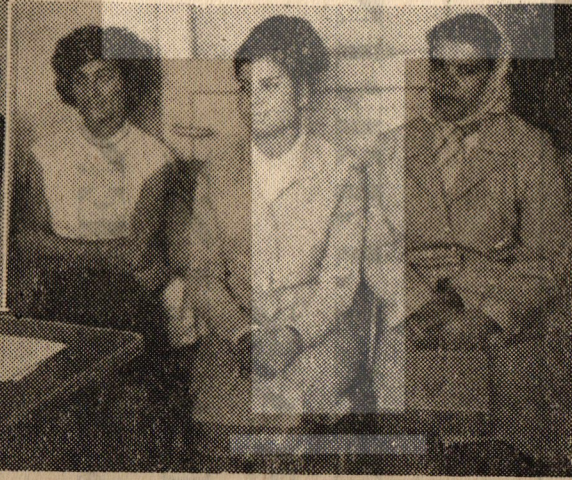
SERMAYE NEDİR ?

Sermaye işçilerin sömürülmesi yolu ile bir fazla değer getiren şeydir. Bu, ne demektir? Yani, işçilerin çalıştıkları sırada sarfettikleri emekler, istihsal edilen mallar halinde sermayeleşir. Sermaye iki kısma ayrılır: Değişen sermaye (yani işverenin iş gücü satın almak için kullandığı sermaye) ve değişmeyen sermaye (yani işverenin makineye, binaya yatırdığı sermaye). Değişen sermaye, işçilerin yarattıkları fazla değer dolayısıyla büyür. Demek ki sermayenin meydana gelmesinde emek baş rolü oynar. Derler ki, sermayesiz iş yapılır mı, iş alanı yaratılır mı. Fakat acaba emeksiz sermaye olur mu? Tabii ki, olmaz.

Faydalı olan toplantıda temsilciler konuşmacıları izliyor.

Yedikule Şubemize Bağlı Temsilcilerimiz Toplandı

Geçen hafta Yedikule şubemize bağlı temsilciler toplanmış ve kendi mahalli sorunlarını birlikte gözden geçirmişlerdir. Sıra ile bütün şubelerimizde yapılan toplantılar temsilciler için yararlı sonuçlar vermekte ve bir anlamda temsilcilerimiz eğitimden geçmektedirler.

Temsilciler toplantısını açan Yedikule Şube Başkanı Fuat Pınarbaşı özetle aşağıdaki konuşmayı yapmıştır :

«Yillardanberi memleketimizin, milli istihsalinin artması için çaba sarfeden biz emekçilerin milli gelirden payımıza düşen miktarı hep bildiğiniz gibi gülünç derecededir. Bu durum bizlerin yaşamak şöyle dursun, sürünmekte olduğumuzu açıkça ortaya koymaktadır.

Durum bu kadar açık olduğu halde bizim kararsız tutumumuz bir avuç mutlu azınlığın ekmeğine yağ sürmektedir. Bizler kararsızlık için de dururken mutlu azınlık her türlü tedbiri almaktadır. Sosyal adaletin gerçekleşmesi elbette ki bu

hayatından memnun olan kimse fabrika işgal eder mi? Eğer ortada bir işgal olayı varsa, orada mutlaka işverenin ağır baskısı ve sarı sendikaların kepezelikleri vardır. İşgaller yasalara karşı olmakla birlikte işçi buna zorla itilmektedir. İşgalciler coplanmakta, kurşunlanmaktadır. Oysa bu güzel vatan bizlerindir. Herkesten daha fazla hak kımız olan bu memleket kendimiz sahip çıkmazsak, elbetteki gasbe çalışanlar çıkacaktır.

Biz sendika olarak memleketimizi bu acı çıkmazdan kurtarmak için ağırlığımızı ortaya koyduk. Şüphesiz ki bu çabamız sizlerin desteğine muhtaçtır. Sendika olarak yapmak istediklerimizde işbirliği içinde bulunmamız gerekir.

Sendikamız bu tip toplantıları mümkün mertebe sıklaştıracaktır. Bu toplantılarda sizleri aydınlatmak ve size karşı oynanmak istenen oyunları açığa vurmaya kararındayız. Bu sebeple bütün arkadaşlarımızın toplantılara katılmalarını

lundan Hüdaverdi Talay uzun ve açıklayıcı, biraz da temsilcilere sitemkâr bir konuşma yaptı. Talay'ın konuşması özetle şöyledir :

«Siz temsilciler bizim istediğimiz gibi ilgi göstermemektesiniz. Oysa burası herşeyden önce sizlerin öz yuvanızdır. Dert ve sorunlarınızı buraya gelip dile getirmek zorundasınız. Birlikte ve kolektif çalışma yapıp en büyük randımanı vermeye mecburuz. Temsilcilerin sendika ve sendika yöneticilerine karşı çekimser durmaları sözleşme müzakerelerini bile etkilemektedir. Ayrıca yürürlükte bulunan sözleşmelerin uygulanması sizlerin sık sık sendika ile temas etmeniz sonucunda olacaktır. Sözleşmelerin uygulanmadığı hükümleri anında bizlere duyurmalı ve mesele ile ilgilenilmesini sağlamalısınız. Göreviniz çok ve yüküldür. Çok dinamik, dinamik olduğu kadar da cesur davranmak zorundasınız. Bizlerin kuşurlarını, aksak yanlarını anında dile getirmelisiniz. Bu dâva hep-

İşgalle ilgili olarak

(Baştarafı 1. sayfada)

lisi işçilere baskın yapmıştır. Bu baskın sonunda 63 polis ve 15 kadar da işçi yaralanmıştır. Daha sonra olaya ordu müdahale etmiş ve polis geri çekilmiştir.

Olayla ilgili olarak Genel Başkanımız Rıza Güven bir bildiri yayınlamış ve olaya sebep olan işverenle Çelik-İş Sendikasını suçlamıştır. Güven'in bildirisini şöyledir :

«Türk Demir Döküm fabrikasında meydana gelen üzücü olayları dikkatle izledik.

Bu olayların kökü, çıkarıcı ve sarı bir sendikanın işverenle işbirliği edip aidat ve türlü menfaatler karşılığında gözü kapalı olarak sözleşme imzalaması nedenine dayanmaktadır. Bu bakımdan, böyle bir sözleşmeyi imzalayan Çelik - İş sendikası ile böyle dalavereli yoldan uzun vade işçileri uyutacağını sanan işveren bu olayların iki baş sorumlusudur.

Olayların bir yönünde sendikacıların çirkin oyunu, diğer yönünde de asgari ücretlerin getirdiği farkın diğer yandan prim eksiltilmesi ile geri alınması hiylesi vardır..

Olayların emniyet açısından yapılan kovuşturması bizi ilgilendirmemektedir. Asıl kovuşturma kamuoyunca ve şöyle yapılmalıdır :

Bu ve Benzeri olayların nereden meydana geldiği iyice araştırılmalıdır. O zaman görülecektir ki, perde arakasında tüzüğündeki açık hükme rağmen, maden işkolunda birden fazla hem de sarı bir sendikayı bünyesinde bulunduran Türk-İş vardır. Türk - İş sarılığında tek bir tereddüt bulunmayan Çelik - İş sendikasını bünyesinde beslemekle hem tüzüğünü çiğnemiş, hem de emekçileri sendika namı altında sömüren bir örgüte güç kazandırmıştır. Bilindiği gibi, Türk - İş tü-

Başyazı

(Baştarafı 1. sahifede)

Demir Dökümde. Çelik-İş'ten kurtulmaları gerekiyordu işçilerin, DiSK'e bağlı Maden-İş Sendikası hakkında söylenenler kafalarını bulandırmıştı. Uzun süre sabırla beklediler. Bıçak kemiğe dayanınca denize düşen yılanın sarılır misali Maden-İş Sendikası sına sarıldılar. Bunu gören işveren işçilere gözdağı olsun diye elebaşı olarak belirlediği dört beş işçiyi bir anda kapı dışarı etti. Oysa ki işçilerin tümü en az kapı dışarı edilenler kadar azimle sarılmışlardı bu dâvaya. Her şeyi göze almışlardı çalışma özgürlüğünü kazanmak sosyal haklarına kavuşmak yolunda.

Hemen topluca işi durdurmak suretiyle cevap verdiler işverenin bu davranışına. Çıkarılan arkadaşlarını içeri aldırarak ka zanmışlardı ön savaşı.

Daha sonra kanunen olmasa da fiilen yetki verdikleri Maden-İş Sendikasını işverenin karşısına çıkararak haksızlıkların düzeltilmesini istediler. Önceleri görüşmeyi kabul eden işveren, sonradan yürürlükteki sözleşmenin henüz bitmediği gerekçesiyle reddetti. Kızılca kıyametin kopmasına sebep bu oluyordu. İşçiler yeniden direnmek için harekete geçince, işveren vekili komünistlikle suçladı onları. Bu suçlama, daha çok kızdırmıştı işçileri. Ders vermeye karar verdiler işverene ve de and içtiler. Fabrika işgal edilmişti. 31 Temmuzda kara bulutlar do-laşmaya başladı Silâhtarın üstünde ve sonunda toplum polisi ni yürüttüler kızgın işçilerin üstüne acemicesine.

mutlu azınlığın zararına olacaktır. Bugün bizleri ilgilendiren meri kanunlar tamamen bizlere karşı hükümler ihtiva etmektedir. Kanunlardaki bu patrondan yanalık yetmiyormuş gibi, işverenler bizleri daha fazla ezebilmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Gördüğümüz gibi, son günlerde fabrika işgallerine yeniden başlandı. Hiç

dan hazır bulunmaları ve kendi sorunlarını olduğu kadar üye kardeşlerimizin sorunlarını da burada dile getirmeleri gerekir.

İleriki günlerde daha büyük ve geniş imkânlarla yapmak istediğimiz temsileiler toplantısı bütün teknik işçilerine hayırlı olsun»

Daha sonra Şube Yönetim Kurulu

mizin ortak dâvasıdır. Gerektiğinden fazla önem verirsiniz sendikal mücadelede başarılarımız büyük ve tatminkâr olur.»

Talay uzun süren konuşmasında temsilcilik müessesesinin tam olarak çalışması için gereken teknik bilgileri detaylarına kadar anlatmıştır.

Bir Temsilci Konuşuyor

Bu Düzeni Değiştirelim

VASFİ KAP

Mısırlı Tekstil Fabrikası Sendika
Baştemsilcisi

Yıllarca işçiyi sömüren işbirlikçi sınıfının son tutumu da bütün çıplaklığı ile açığa çıktı Bizlerin son umudumuz olan İşçi Emekliliği Tazminatı kanunlaştırmadan Meclis talebini soktular. Bunlar bizlerin uyanmayışımızdan yararlanarak sırtımızda boza pişirmektedirler. Şimdi, oturup iyice düşünmek zorundayız. Eğer bu seçimde de aynı kimse seler başımıza geçerlerse bizim aleyhimize neler yapacakları şimdiden kestirilemez. Bu sömürgeci, haksızca emeklerimize konanlar işçilerin uyanmamaları için ellerinden gelen herşeyi yapmaktadırlar ve ya pacaklardır da. Şu halde suç onlarda değil, onlara bütün bu fırsatları veren bizlerdedir. Öyleyse eğri oturup doğru konuşalım.

Biz işçiler iş kanunlarına, imzalanmış toplu sözleşme hükümlerine riayet eder, Devlete kurşuna kadar vergimizi verir, yurt savunması için gerekirse bir harb vukuunda seve seve savaşır, en ön cepelerde ölmeyi bile göze alırız. Bun

dan hiçbir şikâyetimiz de olmaz. Ama bizim kendi oylarımızla seçtiğimiz parlamenterler biz işçileri sömürür veya sömürü şebekeleri ile birlikte çalışırlar. Bizler emeğimizin tam karşılığını almak şöyle dur sun, çoğu defa boğaz tokluğuna çalıştırılırız. Bizleri kendilerinin kendi elleri ile yaptıkları kanunlarla sınımsız bağlamışlardır. Düşünün bir kere... Bir işçi istenildiği zaman işveren tarafından kapı dışarı edilirse ve işverenin haksızlığını ispat sadedinde açılan davalar en az üç yıl sürerse, yine aynı sınıf bir kilo eti ayda bir kere evine sokamazsa, haksızlığın önüne geçecek bir yasa organı da yoksa bu düzen nasıl değişir? Öyleyse bizim bütün bunları bu aksak yanları görecektir derecede uyanmamız lâzımdır. Uyanalım ve kendilerine oy vereceğimiz kimseleri iyi tanıyalım. Seçtiğimiz kimseler meclise girince kendi ticaretleri ile değil, bizim meselelerimizle ilgilensinler. Bizim ve köylü kardeşlerimizin dertlerine deva arasınlar.

Bu sebeple seçim sandıklarına varmadan önce çok ama çok düşünelim. Çünkü son pişmanlık hiçbir zaman para etmez.

İŞÇİLERE DUYURU

Her türlü kitap ihtiyaçlarımız indirimli ve taksitle karşılanır. Basında GEÇEN AY'a abone 25 TL. dir ve, her aboneye en az 10 TL değerindeki kitap bedava verilir.

Adres : P.K. 636 . İST.

Hilmi Gürkan Tiftik İşyerindeki uyuşmazlık müzakere ediliyor

Üsküdar'da kurulu Hilmi Gürkan ve Şürekası işyerindeki toplu iş sözleşmesi müzakerelerinde anlaşma zemini bulunamadığından uyuşmazlık çıkmıştı.

Sendikamızı temsilen Metin Aktan, işvereni temsilen Av. Erdal Egemen tarafsız aracı olarak seçilmişler ve her iki aracı da Av. Sedat Turna'yı 3 üncü tarafsız aracı olarak seçmişlerdir.

Uzlaştırma Kurulu ilk toplantısını 14 Ağustos 1969 tarihinde yapmış ve uyuşmazlık konularını tetkik etmeye başlamıştır.

Amerikan Ataşesi Sendikamızı Ziyaret etti

Türkiye'ye yeni atanan ve Ankara'daki Amerikan Büyükelçiliği nezdinde vazife gören İşçi Ataşesi Mr. Harold Kisley, 13 Ağustos Çarşamba günü Sendikamızı ziyaret ederek Yöneticilerimizle tanışmış ve tekstil işçileri ile Türk çalışma hayatına dair görüşmeler yapılmıştır. Geç vakitlere kadar devam eden görüşmelerde özellikle çalışma hayatı ile problemleri üzerinde fikir teatisinde bulunulmuştur.

Yöneticilerimiz buna karşılık Amerika'daki çalışma hayatı ile asgari ücretlerin neden kademeli olduğunu ve Kadın-Erkek arasındaki asgari ücret farklılaşmasının nedenlerini sormuş ve bilgi almışlardır.

züğüne göre, bir işkolunda kurulu ve kendisine üye bir sendika varsa ikincisi alınmaz. Oysa, Metal - İş Federasyonu Türk - İş üyesi olduğu halde Çelik - İş'i de kişi hatırına almıştır..

Olaylar çirkin ve üzücü olmuştur.

Olaylar karşısındaki çarpık Hükümet politikasından yararlanmaya çalışanlar da ortaları bulandırmaktadırlar... Bu karanlık ve bulanıklıktan yararlanmaya çalışanlara Türk - İş'in desteği de yetmeyecektir. Türk - İşçileri Anayasaya her gün daha fazla başlanmak gerektiğine inanmaktadır. İşçi sınıfının en büyük desteği Anayasamızdır.»

Ereğli Demir Çelik Grevi Ertelendi

4400 işçinin başlattığı ve iki gün sürdüğü grev Bakanlar Kurulu kararıyla bir ay süreyle ertelenmiştir. Bilindiği gibi Ereğli Demir Çelik işletmelerinin sermayesinin yarısından fazlası devlet tarafından sağlandığı halde, yönetim tamamen Amerikan iş çevreleriyle Türk işbirlikçilerinin ellerindedir? Bu konu işletmenin kuruluşu sırasında uzun uzun eleştirilmişti. Şimdi Türk-İş Genel Sekreteri Halil Tunç Sanayi Bakanlığına yüklenmektedir. Oysa Sanayi Bakanlığının işletme ile hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. İktidar kendi içinde verdiği iç mücadeleye Türk-İş gibi bir işçi örgütünü âlet etmektedir. Erbakan'ı ve Dağdaş'ı saf dışı eden Demirel, Turgut'u da saf dışı edip rahatlamak istemektedir. İşte Ereğli Demir Çelik grevi bu hesaplara ortaya konmuş ve 4400 emekçi bu çirkin oyuna âlet edilmek istenmiştir. Bu grev Demirel ile mebusluğu yeniden garantileyen metal-İş Federasyonu Başkanı Kaya Özdemiroğlu'nun işine yaramıştır. Bakalım bu çirkin oyunların hesabını yürekli ve bilinçli Türk emekçisi ne zaman soracak?

Olaylar çok çirkin bir gelişme gösteriyordu. Asıl suçluları bırakıp tertemiz duygularla haklarına, özgürlüklerine ve kırılan onurlarına tekrar kavuşmak için çaresizce çarpınan desteksiz emekçilere yükleniyordu herkes. Olayların yaratılmasında tahrik olduğu gerçektir. Ama bu tahrik ne komünistlerden gelmişti ne ne kökü dışarıda başka bir örgüt vardı. Olayları hazırlayan işveren ve sarı sendikanın satılmış yöneticileriydi.

Bu olaylar nedeni ile bir gerçek daha çıkmıştır ortaya. Bu da Türk-İş yöneticilerinin sakat tutumlarıdır. Türk-İş tüzüğüne göre bir iş kolunda kurulu bir sendika varken ikincisinin üyeliği kabul olunamaz.

Oysa ki, Çelik-İş Sendikası bu tüzük hükmüne rağmen Türk-İş'e alınmış ikinci ya da üçüncü sendikadır. Bu münasebetle Türk-İş yöneticilerine de sormak gerekiyor. Çelik-İş gibi sarılığ her alanda bilinen bir sendikanın hem de tüzüğü çiğniyerek bünyeye alınmasını izah edebilir misiniz?

İşverenler geçici çıkarları uğruna hata yapabilirler.

Hayatında işçilik yapmamış sahte sendikacılar da çıkarları için satabilirler emekçi sınıfını.

Bütün bunlar hoş görülebilir de. Fakat Türk-İş gibi temiz mazi olan Türkiye'nin en büyük örgütünü yönetenlerin küçük çıkar hesaplarına dayanan eylemler sırtırsa bu olayda olduğu gibi, affetmez emekçi sınıfı. İntikamı da çok ağır olur!